

Szalmaláng
(Köteles István - Lantos Krisztina)

Nem felejtem soha azt a délutánt,
Egy pillanatra megtorpant a világ.
Csend dörömbölt bennem,
Szívem egyet sem vert,
Csak mi voltunk ketten,
Senki más.

Refrén

Lobbanó szalmaláng,
Szerelmed nem volt más.
Ellobbant, hiába vigyáztam rá.
Épp csak lángra kapott,
Épp csak tüzet fogott,
Elfújta egy szellő,
Ó, hol van már?

Nem őriztük jól a lángot, nincs parázs,
A kezünkben volt a folytatás,
Nevetett az ég is,
Boldog voltam én is,
Váratlanul jött
A csalódás.

Refrén

Lobbanó szalmaláng.

Most itt állok egyedül és tétován,
Érintett, elsuhant a boldogság,
Úgy hiányzik nekem,
Mióta nincs velem.
Sajnálom, hogy
Nincs tovább.

Refrén

Lobbanó szalmaláng.